

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний університет «Запорізька політехніка»

Факультет міжнародного туризму та економіки

Кафедра туристичного, готельного та ресторанного бізнесу

**МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ
З ДИСЦИПЛІНИ**

Захист прав споживачів

для студентів усіх форм навчання

спеціальність: 241 Готельно-ресторанна справа

освітня програма (спеціалізація): Готельно-ресторанна справа

Методичні вказівки для самостійної роботи студентів з дисципліни «Захист прав споживачів» для студентів усіх форм навчання спеціальності 241 Готельно-ресторанна справа, освітня програма (спеціалізація) Готельно-ресторанна справа.

«_____» _____ 2019 року - 27 с.

Розробник: к.е.н., доцент Цвілий Сергій Миколайович

Рецензент: к.п.н., професор Зайцева Валентина Миколаївна,
завідувач кафедри туристичного, готельного та ресторанного бізнесу

Методичні вказівки для самостійної роботи студентів затверджені на засіданні кафедри туристичного, готельного та ресторанного бізнесу

Протокол від «_29_» _серпня_ 2019 року № _1_

Схвалено науково-методичною комісією
факультету міжнародного туризму та економіки

Протокол від «_30_» _серпня_ 2019 року № _1_

2019 рік

ЗМІСТ

Вступ.....	4
Анотація навчальної дисципліни.....	5
Структура та та зміст дисципліни за змістовними модулями.....	6
План практичних занять.....	9
Питання для самостійної роботи (тематика рефератів).....	16
Завдання для виконання контрольних робіт студентами заочної форми навчання.....	17
Перелік питань до заліку з дисципліни.....	18
Список рекомендованих джерел для підготовки до практичних занять та виконання самостійної роботи	22
Розподіл балів за результатами виконаних завдань.....	27

ВСТУП

Методичні вказівки для самостійної роботи студентів з дисципліни «Захист прав споживачів» розроблено з врахуванням того, що студенти всіх форм навчання спеціальності 241 «Готельно-ресторанна справа» (освітня програма «Готельно-ресторанна справа») відповідають освітньо-професійним програмам підготовки при реалізації робочих навчальних планів освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»

Для контролю вивчення дисципліни «Захист прав споживачів» передбачені наступні форми організації навчального процесу: лекційні заняття, практичні заняття, написання тематичних рефератів, самостійна робота, виконання індивідуальних домашніх завдань, самостійне опрацювання інформаційних джерел, складання заліку.

Методичні вказівки для самостійної роботи студентів з дисципліни «Захист прав споживачів» розроблено з метою отримання очікуваних програмних результати навчання:

- знати закон України про «Захист прав споживачів»; загальні положення про захист прав споживачів; види відповідальності та наслідки за порушення прав споживачів; організацію і контроль захисту прав споживачів на підприємстві (індустрії гостинності, туризму чи то в іншій організації).

- вміти проводити аналіз ситуацій; характеризувати специфіку послуг; давати порівняльну характеристику методів збору первинної інформації; аналізувати ефективні заходи щодо попередження порушення прав споживачів; розуміти концепції захисту прав споживачів; виокремлювати поняття та механізм діяльності державного законодавства по захисту прав споживачів.

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є основні права споживачів щодо придбання, використання (споживання) товарів і послуг, а також нормативні акти, що регламентують цю сферу відносин.

Метою викладання навчальної дисципліни «Захист прав споживачів» є формування у студентів знання з основ захисту прав споживачів відповідно до потреб професійної діяльності фахівця з готельно-ресторанної справи та ознайомлення з основними принципами і функціями технологій захисту прав споживачів у повсякденному житті та у підприємницькій діяльності та навчити майбутніх фахівців розуміти принципи пріоритету споживача та захищати свої права.

Програма навчальної дисципліни складається з таких **змістових модулів**:

1. Концептуальні основи захисту прав споживачів.
2. Організація захисту прав споживачів в Україні.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні отримати, у результаті вивчення навчальної дисципліни:

загальні компетентності: здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність до адаптації та дії в новій ситуації; вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми; визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.

фахові компетентності: здатність розробляти регіональні програми підтримки галузі, маркетингові стратегії для просування послуг у готельному та ресторанному господарствах; здатність здійснювати комплексне оцінювання ефективності впровадження інновацій в готельно-ресторанному бізнесі; вміння обґрунтувати необхідність застосування методів прогнозування і планування нововведень; здатність застосовувати сучасні методи дослідження інноваційного потенціалу готельно-ресторанних підприємств та оцінювати ефективність від їх впровадження; знання етичних і нормативно-правових норм, що регулюють відносини людини з людиною, із суспільством і з навколишнім середовищем; використовувати нормативні і правові документи у сфері готельно-ресторанної справи; уміння здійснювати аналіз договорів різних видів у контексті регулювання підприємницької діяльності в галузі готельно-ресторанного бізнесу; здатність впроваджувати методи реінжинірингу бізнес-процесів на підприємствах сфери готельного та ресторанного господарства, використовувати методи та інструментальні засоби структурного, функціонально-вартісного й імітаційного моделювання бізнес-процесів і формування рішень з їх реорганізації.

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ ЗА ЗМІСТОВНИМИ МОДУЛЯМИ

Змістовий модуль 1.

Концептуальні основи захисту прав споживачів.

Тема 1. Основний зміст, роль і значення консюмеризму як світової концепції захисту прав споживачів.

Концепція консюмеризму. Основні напрями державної загально-громадської політики для підвищення якості товарів та послуг. Історичні умови виникнення консюмеризму. Основні історичні етапи розвитку консюмеризму. Керівні принципи ООН, спрямовані на захист інтересів споживачів. Історичне значення принципів ООН в активізації консюмеризму у світі. Розвиток консюмеризму в розвинених країнах. Законодавство на захист інтересів і прав споживачів. Консюмерських Інтернаціонал. Основні напрямки діяльності «інтернаціоналу споживача».

Тема 2. Організації з захисту прав споживачів у різних країнах світу.

Формування руху на захист прав споживачів у країнах, що розвиваються. Консюмеризм у Центральній та Східній Європі. Захист прав та інтересів споживачів у Франції. Захист прав та інтересів споживачів у Німеччині. Захист прав та інтересів споживачів у Англії. Захист прав та інтересів споживачів у США. Захист прав та інтересів споживачів у Швеції. Захист прав та інтересів споживачів у Польщі. Захист прав та інтересів споживачів у Росії. Адміністративно-управлінське та правове забезпечення цього процесу. Переваги та недоліки захисту прав споживачів на прикладах окремих країн. Існуючі шляхи розвитку консюмеристського руху, що зформуналися на сьогодні у світі.

Тема 3. Правові основи захисту прав споживачів.

Основні етапи розвитку ринків. Історично-традиційні права виробників, продавців і споживачів. Права споживачів, що визнані Міжнародною організацією прав захисту споживачів. Права та обов'язки споживачів згідно з Законом України «Про захист прав споживачів». Законодавчі та нормативні акти, що регулюють питання захисту прав споживачів в Україні. Організація захисту прав споживачів в Україні державними органами. Захист прав споживачів громадськими організаціями. Міжнародне співробітництво.

Тема 4. Базові права споживачів на задоволення власних потреб.

Право на захист своїх прав державою. Право на здобуття знань. Право на належну якість продукції та обслуговування. Право на безпеку продукції. Право на необхідну, доступну, достовірну та своєчасну інформацію про продукцію, її якість, асортимент, а також про її виробника (виконавця, продавця). Право на відшкодування шкоди (збитків), завданих дефектною чи

фальсифікованою продукцією або продукцією неналежної якості, а також майнової та моральної (немайнової) шкоди, заподіяної небезпечною для життя і здоров'я людей продукцією у випадках, передбачених законодавством. Право на звернення до суду та інших уповноважених органів державної влади за захистом порушених прав. Право на об'єднання в громадські організації споживачів (об'єднання споживачів).

Тема 5. Нормативне регулювання якості товарів, робіт, послуг.

Права споживачів у разі придбання ними товарів неналежної якості. Права споживачів за сучасних форм торгівлі. Права споживачів на безпеку продукції (наслідки робіт). Права споживачів у разі порушення виконавцем умов договору про виконання робіт і надання послуг. Права споживачів на належну якість товарів (робіт, послуг)

Тема 6. Державні установи в системі захисту прав споживачів.

Роль держави у забезпеченні продажу товарів та надання послуг гарантованої якості за конкурентними, справедливими цінами. Права, обов'язки, завдання, досвід державних та громадських конsumerистських організацій щодо оптимізації захисту права споживачів на вибір. Функції Антимонопольного комітету України у формуванні конкурентного асортименту товарів та послуг, створенні цінового простору. Завдання та права податкової служби, ревізійного управління та інших організацій. Роль галузевих відомств у забезпеченні захисту інтересів споживачів при виборі товарів та послуг. Роль Української Асоціації якості щодо якості товарів та послуг.

Змістовий модуль 2.

Організація захисту прав споживачів в Україні.

Тема 7. Механізм захисту прав споживачів при здійсненні окремих видів діяльності, наданні послуг і виконанні робіт.

Система перевірок суб'єктів господарювання. Основні вимоги до оформлення матеріалів перевірок. Контроль за якістю товарів народного споживання. Контроль за дотриманням санітарних норм і правил на підприємствах торгівлі. Контроль за порядком заняття торговельною діяльністю і правилами торговельного обслуговування населення. Контроль за дотриманням правил продажу продовольчих товарів. Контроль за дотриманням правил торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами. Контроль за правилами продажу непродовольчих товарів. Контроль за дотриманням правил комісійної торгівлі непродовольчими товарами. Контроль за дотриманням правил торгівлі транспортними засобами і номерними агрегатами. Організація інспектування закладів ресторанного господарства. Контроль за організацією роботи ринків та дотриманням правил торгівлі на них. Адміністративні правопорушення в галузі торгівлі.

Тема 8. Організація захисту прав споживачів на якість та безпеку товарів.

Державна система контролю за якістю товарів та послуг. Функції організацій здійснюючих контролі, за якістю товарів та послуг. Організація захисту прав споживачів у випадку купівлі товару з недоліками. Термін подання скарг споживачами, щодо придбання товарів з недоліками. Оформлення документів по заміні товарів неналежної якості. Основи митного оформлення вільного використання на території України імпортованих продуктів, сировини та матеріалів з точки зору забезпечення безпеки населення. Роль сертифікації товарів та ідентифікації товарів у забезпеченні гарантій споживачу щодо їх якості та безпеки. Порядок вилучення та утилізації неякісних, фальсифікованих сировини, матеріалів та товарів.

Тема 9. Організація захисту прав споживачів на якість та безпеку послуг.

Законодавче забезпечення якості та безпеки надання послуг. Організація захисту прав споживачів при порушенні строків виконання робіт та надання послуг. Організація захисту прав споживачів у випадку виявлення недоліків у виконаних роботах (наданій послугі). Строки усунення недоліків. Види державного контролю за якістю надання послуг: відомчий, державний, незалежний. Оформлення договорів на якість надання послуг. Обговорення умов відшкодування збитків при недотриманні умов договору. Правила складання смети на виконання робіт (надання послуг). Організація захисту прав споживача у випадку виконання робіт з матеріалів виконавця та матеріалів споживача.

Тема 10. Реалізація прав споживачів на інформованість та зворотній зв'язок.

Державна політика при здобутті освіти. Створення освітньої бази для споживачів за допомогою державних та громадських організацій. Роль органів друку у просвіті споживача. Основні правила пошуку, відбору та аналізу друкованого матеріалу. Застосування аудіо та відео засобів для інформування споживача. Створення спеціальних телевізійних та радіопрограм, що розповсюджують консюмеристські ідеї. Маркування споживчих товарів - забезпечення права споживача на інформацію про споживчі властивості та безпеку товарів. Законодавче забезпечення наявності та змісту обов'язкової інформації та маркування. Організації та установи що забезпечують контроль за якістю (достовірністю, повнотою змісту, коректністю викладання) реклами. Ступінь адміністративної, юридичної відповідальності за порушення дотримання правил інформування споживачів, порядок відшкодування збитків.

Тема 11. Технологія захисту прав споживачів у разі придбання неякісних або небезпечних товарів та послуг.

Форми забезпечення можливості споживачів бути почутими. Організація прийняття до розгляду претензій, скарг споживачів. Технологія роботи з ними

та підготовка відповідей і рішень. Документальне оформлення скарг. Види зворотного зв'язку із споживачами. Форми роботи із отриманими сигналами порушення прав споживачів, організація «гарячих» телефонних ліній. Особливості судового та не судового розгляду претензій споживачів. Проблеми компенсації морального збитку. Відшкодування збитків, які завдані здоров'ю, майну споживача внаслідок споживання неякісних, небезпечних товарів та послуг.

Тема 12. Відповідальність за порушення законодавства у сфері захисту прав споживачів.

Відповідальність про порушення законодавства «Про права споживачів»
Основний зміст статті 23 Закону України «Про захист прав споживачів»
Повноваження органів з захисту прав споживачів. Порядок перевірок органами з захисту прав споживачів. Види відповідальності про порушення законодавства «Про права споживачів». Фінансові санкції за порушення законодавства «Про права споживачів». Адміністративні санкції за порушення законодавства «Про права споживачів»

ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Змістовий модуль 1.

Концептуальні основи захисту прав споживачів.

Практичне заняття 1.

Основний зміст, роль і значення консюмеризму як світової концепції захисту прав споживачів.

1. Концепція консюмеризму.
2. Основні напрями державної загально-громадської політики для підвищення якості товарів та послуг.
3. Історичні умови виникнення консюмеризму.
4. Основні історичні етапи розвитку консюмеризму.
5. Керівні принципи ООН, спрямовані на захист інтересів споживачів.
6. Історичне значення принципів ООН в активізації консюмеризму у світі.
7. Розвиток консюмеризму в розвинених країнах.
8. Законодавство на захист інтересів і прав споживачів.
9. Консюмерських Інтернаціонал.
10. Основні напрямки діяльності «інтернаціоналу споживача».

Практичне заняття 2.

Організації з захисту прав споживачів у різних країнах світу.

1. Формування руху на захист прав споживачів у країнах, що розвиваються.
2. Консюмеризм у Центральній та Східній Європі.
3. Захист прав та інтересів споживачів у Франції
4. Захист прав та інтересів споживачів у Німеччині,
5. Захист прав та інтересів споживачів у Англії.
6. Захист прав та інтересів споживачів у США.
7. Захист прав та інтересів споживачів у Швеції,
8. Захист прав та інтересів споживачів у Польщі.
9. Захист прав та інтересів споживачів у Росії.
4. Адміністративно-управлінське та правове забезпечення цього процесу.
5. Переваги та недоліки захисту прав споживачів на прикладах окремих країн.
6. Існуючі шляхи розвитку конsumerистського руху, що зформуналися на сьогодні у світі.

Практичне заняття 3.

Правові основи захисту прав споживачів.

1. Основні етапи розвитку ринків.
2. Історично-традиційні права виробників, продавців і споживачів.
3. Права споживачів, що визнані Міжнародною організацією прав захисту споживачів.
4. Права та обов'язки споживачів згідно з Законом України «Про захист прав

споживачів».

5. Законодавчі та нормативні акти, що регулюють питання захисту прав споживачів в Україні.

6. Організація захисту прав споживачів в Україні державними органами.

7. Захист прав споживачів громадськими організаціями.

8. Міжнародне співробітництво.

Практичне заняття 4-5.

Базові права споживачів на задоволення власних потреб.

1. Право на захист своїх прав державою;
2. Право на здобуття знань;
3. Право на належну якість продукції та обслуговування;
4. Право на безпеку продукції;
5. Право на необхідну, доступну, достовірну та своєчасну інформацію про продукцію, її якість, асортимент, а також про її виробника (виконавця, продавця);
6. Право на відшкодування шкоди (збитків), завданих дефектною чи фальсифікованою продукцією або продукцією неналежної якості, а також майнової та моральної (немайнової) шкоди, заподіяної небезпечною для життя і здоров'я людей продукцією у випадках, передбачених законодавством;
7. Право на звернення до суду та інших уповноважених органів державної влади за захистом порушених прав;
8. Право на об'єднання в громадські організації споживачів (об'єднання споживачів).

Практичне заняття 6.

Нормативне регулювання якості товарів, робіт, послуг.

1. Права споживачів у разі придбання ними товарів неналежної якості.
2. Права споживачів за сучасних форм торгівлі.
3. Права споживачів на безпеку продукції (наслідки робіт).
4. Права споживачів у разі порушення виконавцем умов договору про виконання робіт і надання послуг.
5. Права споживачів на належну якість товарів (робіт, послуг)

Практичне заняття 7.

Державні установи в системі захисту прав споживачів.

1. Роль держави у забезпеченні продажу товарів та надання послуг гарантованої якості за конкурентними, справедливими цінами.
2. Права, обов'язки, завдання, досвід державних та громадських конsumerистських організацій щодо оптимізації захисту права споживачів на вибір.
3. Функції Антимонопольного комітету України у формуванні конкурентного асортименту товарів та послуг, створенні цінового простору.
4. Завдання та права податкової служби, ревізійного управління та інших організацій.

5. Роль галузових відомств у забезпеченні захисту інтересів споживачів при виборі товарів та послуг.

6. Роль Української Асоціації якості щодо якості товарів та послуг.

Змістовий модуль 2.

Організація захисту прав споживачів в Україні.

Практичне заняття 8.

Механізм захисту прав споживачів при здійсненні окремих видів діяльності, наданні послуг і виконанні робіт.

1. Система перевірок суб'єктів господарювання.
2. Основні вимоги до оформлення матеріалів перевірок.
3. Контроль за якістю товарів народного споживання.
4. Контроль за дотриманням санітарних норм і правил на підприємствах торгівлі.
5. Контроль за порядком заняття торговельною діяльністю і правилами торговельного обслуговування населення.
6. Контроль за дотриманням правил продажу продовольчих товарів.
7. Контроль за дотриманням правил торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами.
8. Контроль за правилами продажу непродовольчих товарів.
9. Контроль за дотриманням правил комісійної торгівлі непродовольчими товарами.
10. Контроль за дотриманням правил торгівлі транспортними засобами і номерними агрегатами.
11. Організація інспектування закладів ресторанного господарства.
12. Контроль за організацією роботи ринків та дотриманням правил торгівлі на них.
13. Адміністративні правопорушення в галузі торгівлі.

Практичне заняття 9-10.

Організація захисту прав споживачів на якість та безпеку товарів.

1. Державна система контролю за якістю товарів та послуг.
2. Функції організацій здійснюючих контролі, за якістю товарів та послуг.
2. Організація захисту прав споживачів у випадку купівлі товару з недоліками.
3. Термін подання скарг споживачами, щодо придбання товарів з недоліками.
4. Оформлення документів по заміні товарів неналежної якості.
5. Основи митного оформлення вільного використання на території України імпортованих продуктів, сировини та матеріалів з точки зору забезпечення безпеки населення.
6. Роль сертифікації товарів та ідентифікації товарів у забезпеченні гарантій споживачу щодо їх якості та безпеки.

7. Порядок вилучення та утилізації неякісних, фальсифікованих сировини, матеріалів та товарів.

Практичне заняття 11-12.

Організація захисту прав споживачів на якість та безпеку послуг.

1. Законодавче забезпечення якості та безпеки надання послуг.
2. Організація захисту прав споживачів при порушенні строків виконання робіт та надання послуг.
3. Організація захисту прав споживачів у випадку виявлення недоліків у виконаних роботах (наданій послугі).
4. Строки усунення недоліків.
5. Види державного контролю за якістю надання послуг: відомчий, державний, незалежний.
4. Оформлення договорів на якість надання послуг.
5. Обговорення умов відшкодування збитків при недотриманні умов договору.
6. Правила складання смети на виконання робіт (надання послуг).
7. Організація захисту прав споживача у випадку виконання робіт з матеріалів виконавця та матеріалів споживача.

Практичне заняття 13.

Реалізація прав споживачів на інформованість та зворотній зв'язок.

1. Державна політика при здобутті освіти.
2. Створення освітянської бази для споживачів за допомогою державних та громадських організацій.
3. Роль органів друку у просвіті споживача.
4. Основні правила пошуку, відбору та аналізу друкованого матеріалу.
5. Застосування аудіо та відео засобів для інформування споживача.
6. Створення спеціальних телевізійних та радіопрограм, що розповсюджують конsumerистські ідеї.
7. Маркування споживчих товарів - забезпечення права споживача на інформацію про споживчі властивості та безпеку товарів.
8. Законодавче забезпечення наявності та змісту обов'язкової інформації та маркування.
9. Організації та установи що забезпечують контроль за якістю (достовірністю, повнотою змісту, коректністю викладання) реклами.
10. Ступінь адміністративної, юридичної відповідальності за порушення дотримання правил інформування споживачів, порядок відшкодування збитків.

Практичне заняття 14.

Технологія захисту прав споживачів у разі придбання неякісних або небезпечних товарів та послуг.

1. Форми забезпечення можливості споживачів бути почутими.
2. Організація прийняття до розгляду претензій, скарг споживачів.
3. Технологія роботи з ними та підготовка відповідей і рішень.

4. Документальне оформлення скарг.
5. Види зворотного зв'язку із споживачами.
6. Форми роботи із отриманими сигналами порушення прав споживачів, організація «гарячих» телефонних ліній.
7. Особливості судового та не судового розгляду претензій споживачів.
8. Проблеми компенсації морального збитку.
9. Відшкодування збитків, які завдані здоров'ю, майну споживача внаслідок споживання неякісних, небезпечних товарів та послуг.

Практичне заняття 15.

Відповідальність за порушення законодавства у сфері захисту прав споживачів.

1. Відповідальність про порушення законодавства «Про права споживачів»
2. Основний зміст статті 23 Закону України «Про захист прав споживачів»
3. Повноваження органів з захисту прав споживачів.
4. Порядок перевірок органами з захисту прав споживачів.
5. Види відповідальності про порушення законодавства «Про права споживачів».
6. Фінансові санкції за порушення законодавства «Про права споживачів».
7. Адміністративні санкції за порушення законодавства «Про права споживачів»

ПИТАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ (ТЕМАТИКА РЕФЕРАТИВ)

Відповідно до навчального плану студенти виконують індивідуальне завдання за обраним варіантом. Номер варіанта завдання для самостійної роботи студента (СРС) визначає за порядковим номером у журналі обліку академічної групи. Наприклад, якщо у журналі за списком порядковий номер П.І.Б. студента «17», то студент вибирає варіант «17». Для послідовного і чіткого викладу матеріалу слід скласти план роботи.

Під час виконання роботи необхідно використовувати джерела, наведені в навчальній програмі і рекомендовані на лекціях, а також підручники й нормативні акти, що відповідають варіанту самостійної роботи.

Виконання індивідуального завдання можливе у вигляді реферату або усної доповіді на практичному занятті за наступними варіантами:

1. Охарактеризувати загальні положення про захист прав споживачів.
2. Історія виникнення світового руху що до захисту прав споживачів. Р.Нейдер та його Центр досліджень якості продукції.
3. Переваги та недоліки законодавства про захист прав споживачів.
4. Основні права споживачів, що були проголошені у першій програмі ЄЕС.
5. Механізм діяльності державного законодавства по захисту прав споживачів.
6. Методи визначення якості товарів, робіт та послуг.
7. Кримінальна відповідальність за порушення прав споживачів.
8. Оцінка конкурентоспроможності продукції.
9. Стандартизація та сертифікація продукції.
10. Ліцензування.
11. Безпека і якість продукції.
12. Керівні принципи для захисту інтересів споживачів, схвалені Генеральною Асамблеєю ООН.
13. Статут захисту споживачів, затверджений Європейською радою в 1973 р. Основні положення.
14. Порядок пред'явлення та розгляду вимог споживачів з питань якості придбаного товару (послуги)
15. Види відповідальності за порушення прав споживачів.
16. Суспільний захист прав споживачів. Його роль.
17. Становлення законодавства про захист прав споживачів в Україні.
18. Громадські організації споживачів в Україні: роль, структура, функції, взаємодія з державними організаціями.
19. Забезпечення життєдіяльності та соціальний захист бідних груп населення.
20. Функції служб соціального забезпечення інвалідів та пільгових категорій населення.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ВИКОНАННЯ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ СТУДЕНТАМИ ЗАОЧНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Вимоги до оформлення рефератів та контрольних робіт

До методів контролю даної дисципліни можна віднести перевірку конспекту лекцій, перевірку тестових завдань, контрольні роботи, перевірку письмових поточних завдань, екзамен.

Самостійна робота – органічна частина навчального процесу. Вона допомагає глибоко засвоїти матеріал, закріпити знання, поглибити вміння та навички в пізнавальній діяльності, творчо мислити; виховує організованість і дисциплінованість, активність та ініціативу, настирливість у досягненні мети; сприяє виробленню власних прийомів і методів пізнання, вчить раціонально організовувати та контролювати робочий час.

Виконання **самостійного домашнього завдання** можливе у вигляді реферату або усної доповіді на практичному занятті.

Реферат – це короткий виклад у письмовому вигляді або у формі доповіді змісту наукової праці, літератури по темі (обирається зі списку).

Підготовка рефератів – засіб оволодіння методикою і навичками роботи з літературою, використання загальних теоретичних і методологічних положень в ході аналізу певних процесів, явищ, подій, уміння пов'язати матеріал і реальність, обґрунтувати свої висновки. Разом з тим реферат – одна з форм перевірки знань студентів. Контрольна робота студентами заочної форми навчання має вигляд реферату, виконується самостійно та подається для перевірки та оцінювання у формі друкованого тексту на аркушах А4.

Відповідно до навчального плану студенти виконують контрольну роботу. Номер варіанта завдання для контрольної роботи студент визначає за останньою цифрою номера своєї залікової книжки. Наприклад, якщо остання цифра номеру залікової книжки «3», то студент вибирає варіант «3».

Для послідовного і чіткого викладу матеріалу слід скласти план роботи.

Під час виконання роботи необхідно використовувати джерела, наведені в навчальній програмі і рекомендовані на лекціях, а також підручники та нормативні акти, що відповідають темі роботи.

Обсяг контрольної роботи не повинен перевищувати 20 сторінок формату А4. Контрольна робота повинна містити вступ, основну частину, висновки. Наприкінці роботи необхідно навести список використаної літератури, вказати дату виконання і поставити підпис.

Результати самостійної роботи доповідаються на семінарському занятті у вигляді доповіді або здаються для перевірки викладачу.

Реферат або контрольна робота виконуються на одному боці аркуша білого паперу формату А 4 (210 x 297 мм). Текст розташовується через півтора міжрядкових інтервали до тридцяти рядків на сторінці у текстовому редакторі Word шрифтом Times New Roman, 14 кеглем. Допускається розміщувати таблиці та інші ілюстративні матеріали. Текст реферату або контрольної роботи розміщується на аркуші з дотриманням таких розмірів берегів: з лівого боку –

30 мм, з правого – 10 мм, зверху та знизу – 20 мм. Абзаци в тексті потрібно починати з відступу, що дорівнює 5-и знакам (1,25). Відступи мають бути однаковими впродовж всього тексту. Виділення фрагментів тексту реферату або контрольної роботи **жирним шрифтом** або *курсивом* не дозволяється.

Тематика контрольних робіт

Варіант 1. Виникнення міжнародного руху за захист прав споживачів.

Варіант 2. Керівні принципи для захисту інтересів і прав споживачів (затверджені Генеральною Асамблеєю ООН)

Варіант 3. Передумови виникнення консьюмеризму в Україні.

Варіант 4. Загальна характеристика законодавства України про захист прав споживачів.

Варіант 5. Діяльність державних консьюмерських організацій.

Варіант 6. Захист прав споживачів у сфері торгівлі на ринку.

Варіант 7. Захист прав споживачів у сфері дрібнороздрібної торгівлі.

Варіант 8. Захист прав споживачів у сфері комісійної торгівлі.

Варіант 9. Права споживача в разі придбання ним товару у кредит.

Варіант 10. Права споживача в разі укладення договору поза торговельними або офісними приміщеннями.

Варіант 11. Право споживача у разі укладення договору на відстані.

Варіант 12. Захист прав споживачів при здійсненні продажу за зразками та каталогами.

Варіант 13. Особливості захисту прав споживачів при придбанні продовольчих товарів.

Варіант 14. Особливості захисту прав споживачів при придбанні тютюнових виробів..

Варіант 15. Особливості захисту прав споживачів при придбанні алкогольних напоїв.

Варіант 16. Особливості захисту прав споживачів при придбанні непродовольчих товарів.

Варіант 17. Обставини, що звільняють продавця (виробника) від обов'язку задовольнити вимоги споживача.

Варіант 18. Кримінально-правова відповідальність за порушення прав споживачів.

Варіант 19. Адміністративно-правова відповідальність за порушення прав споживачів.

Варіант 20. Цивільно-правова відповідальність за порушення прав споживачів.

Структура контрольної роботи

- титульний аркуш;
- основне викладення матеріалу за темою;
- список використаних джерел.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ЗАЛІКУ З ДИСЦИПЛІНИ

1. Концепція консюмеризму.
2. Основні напрями державної загально-громадської політики для підвищення якості товарів та послуг.
3. Історичні умови виникнення консюмеризму.
4. Основні історичні етапи розвитку консюмеризму.
5. Керівні принципи ООН, спрямовані на захист інтересів споживачів.
6. Історичне значення принципів ООН в активізації консюмеризму у світі.
7. Розвиток консюмеризму в розвинених країнах.
8. Законодавство на захист інтересів і прав споживачів.
9. Консюмерських Інтернаціонал.
10. Основні напрямки діяльності «інтернаціоналу споживача».
11. Формування руху на захист прав споживачів у країнах, що розвиваються.
12. Консюмеризм у Центральній та Східній Європі.
13. Захист прав та інтересів споживачів у Франції
14. Захист прав та інтересів споживачів у Німеччині,
15. Захист прав та інтересів споживачів у Англії.
16. Захист прав та інтересів споживачів у США.
17. Захист прав та інтересів споживачів у Швеції,
18. Захист прав та інтересів споживачів у Польщі.
19. Захист прав та інтересів споживачів у Росії.
20. Адміністративно-управлінське та правове забезпечення цього процесу.
21. Переваги та недоліки захисту прав споживачів на прикладах окремих країн.
22. Існуючі шляхи розвитку консюмеристського руху, що зформувалися на сьогодні у світі.
23. Основні етапи розвитку ринків.
24. Історично-традиційні права виробників, продавців і споживачів.
25. Права споживачів, що визнані Міжнародною організацією прав захисту споживачів.
26. Права та обов'язки споживачів згідно з Законом України «Про захист прав споживачів».
27. Законодавчі та нормативні акти, що регулюють питання захисту прав споживачів в Україні.
28. Організація захисту прав споживачів в Україні державними органами.
29. Захист прав споживачів громадськими організаціями.
30. Міжнародне співробітництво.
31. Право на захист своїх прав державою;
32. Право на здобуття знань;
33. Право на належну якість продукції та обслуговування;
34. Право на безпеку продукції;

35. Право на необхідну, доступну, достовірну та своєчасну інформацію про продукцію, її якість, асортимент, а також про її виробника (виконавця, продавця);
36. Право на відшкодування шкоди (збитків), завданих дефектною чи фальсифікованою продукцією або продукцією неналежної якості, а також майнової та моральної (немайнової) шкоди, заподіяної небезпечною для життя і здоров'я людей продукцією у випадках, передбачених законодавством;
37. Право на звернення до суду та інших уповноважених органів державної влади за захистом порушених прав;
38. Право на об'єднання в громадські організації споживачів (об'єднання споживачів).
39. Права споживачів у разі придбання ними товарів неналежної якості.
40. Права споживачів за сучасних форм торгівлі.
41. Права споживачів на безпеку продукції (наслідки робіт).
42. Права споживачів у разі порушення виконавцем умов договору про виконання робіт і надання послуг.
43. Права споживачів на належну якість товарів (робіт, послуг)
44. Роль держави у забезпеченні продажу товарів та надання послуг гарантованої якості за конкурентними, справедливими цінами.
45. Права, обов'язки, завдання, досвід державних та громадських конsumerистських організацій щодо оптимізації захисту права споживачів на вибір.
46. Функції Антимонопольного комітету України у формуванні конкурентного асортименту товарів та послуг, створенні цінового простору.
47. Завдання та права податкової служби, ревізійного управління та інших організацій.
48. Роль галузевих відомств у забезпеченні захисту інтересів споживачів при виборі товарів та послуг.
49. Роль Української Асоціації якості щодо якості товарів та послуг.
50. Система перевірок суб'єктів господарювання.
51. Основні вимоги до оформлення матеріалів перевірок.
52. Контроль за якістю товарів народного споживання.
53. Контроль за дотриманням санітарних норм і правил на підприємствах торгівлі.
54. Контроль за порядком заняття торговельною діяльністю і правилами торговельного обслуговування населення.
55. Контроль за дотриманням правил продажу продовольчих товарів.
56. Контроль за дотриманням правил торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами.
57. Контроль за правилами продажу непродовольчих товарів.
58. Контроль за дотриманням правил комісійної торгівлі непродовольчими товарами.
59. Контроль за дотриманням правил торгівлі транспортними засобами і номерними агрегатами.

60. Організація інспектування закладів ресторанного господарства.
61. Контроль за організацією роботи ринків та дотриманням правил торгівлі на них.
62. Адміністративні правопорушення в галузі торгівлі.
63. Державна система контролю за якістю товарів та послуг.
64. Функції організацій здійснюючих контролі, за якістю товарів та послуг.
65. Організація захисту прав споживачів у випадку купівлі товару з недоліками.
66. Термін подання скарг споживачами, щодо придбання товарів з недоліками.
67. Оформлення документів по заміні товарів неналежної якості.
68. Основи митного оформлення вільного використання на території України імпортованих продуктів, сировини та матеріалів з точки зору забезпечення безпеки населення.
69. Роль сертифікації товарів та ідентифікації товарів у забезпеченні гарантій споживачу щодо їх якості та безпеки.
70. Порядок вилучення та утилізації неякісних, фальсифікованих сировини, матеріалів та товарів.
71. Законодавче забезпечення якості та безпеки надання послуг.
72. Організація захисту прав споживачів при порушенні строків виконання робіт та надання послуг.
73. Організація захисту прав споживачів у випадку виявлення недоліків у виконаних роботах (наданій послугі).
74. Строки усунення недоліків.
75. Види державного контролю за якістю надання послуг: відомчий, державний, незалежний.
76. Оформлення договорів на якість надання послуг.
77. Обговорення умов відшкодування збитків при недотриманні умов договору.
78. Правила складання смети на виконання робіт (надання послуг).
79. Організація захисту прав споживача у випадку виконання робіт з матеріалів виконавця та матеріалів споживача.
80. Державна політика при здобутті освіти.
81. Створення освітньої бази для споживачів за допомогою державних та громадських організацій.
82. Роль органів друку у просвіті споживача.
83. Основні правила пошуку, відбору та аналізу друкованого матеріалу.
84. Застосування аудіо та відео засобів для інформування споживача.
85. Створення спеціальних телевізійних та радіопрограм, що розповсюджують конsumerистські ідеї.
86. Маркування споживчих товарів - забезпечення права споживача на інформацію про споживчі властивості та безпеку товарів.
87. Законодавче забезпечення наявності та змісту обов'язкової інформації та маркування.
88. Організації та установи що забезпечують контроль за якістю (достовірністю, повнотою змісту, коректністю викладання) реклами.

89. Ступінь адміністративної, юридичної відповідальності за порушення дотримання правил інформування споживачів, порядок відшкодування збитків.
90. Форми забезпечення можливості споживачів бути почутими.
91. Організація прийняття до розгляду претензій, скарг споживачів.
92. Технологія роботи з ними та підготовка відповідей і рішень.
93. Документальне оформлення скарг.
94. Види зворотного зв'язку із споживачами.
95. Форми роботи із отриманими сигналами порушення прав споживачів, організація «гарячих» телефонних ліній.
96. Особливості судового та не судового розгляду претензій споживачів.
97. Проблеми компенсації морального збитку.
98. Відшкодування збитків, які завдані здоров'ю, майну споживача внаслідок споживання неякісних, небезпечних товарів та послуг.
99. Відповідальність про порушення законодавства «Про права споживачів»
100. Основний зміст статті 23 Закону України «Про захист прав споживачів»
101. Повноваження органів з захисту прав споживачів.
102. Порядок перевірок органами з захисту прав споживачів.
103. Види відповідальності про порушення законодавства «Про права споживачів».
104. Фінансові санкції за порушення законодавства «Про права споживачів».
105. Адміністративні санкції за порушення законодавства «Про права споживачів»

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ ТА ВИКОНАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Базова

1. Про захист прав споживачів. Закон України// Відомості верховної ради. – 1991 р. – №30. – Ст. 379.
2. Гражданский процессуальный кодекс Украины. - Х.: Одиссей, 2005. - 480 с.
3. Конституція України: Основний закон (зі змінами та доповненнями). - Х.: Одісей, 2005. - 112 с.
4. Законодавство України про захист прав споживачів / Відп. ред. Е. Ф. Демський. - К.: Юрінком-Інтер, 1999. - 464 с.
5. Волошин Н.И. Правовое регулирование в туризме. – М.: Совет. спорт, 2007. – 501 с.
6. Дудла І.О. Захист прав споживачів: Навч. посібник. - К.: Центр учбової літератури, 2007 - 448 с.

Допоміжна

7. Зверева О.В. Захист прав споживачів. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 192 с.
8. Левшина Т. Л. Основы законодательства о защите прав потребителей: курс лекций. - М.: Юридическая литература, 1994. - С. 138-158.
9. О защите прав потребителей: Практическое пособие о применении действующего законодательства Украины/ Под общей редакцией В. П. Паликюка. - Т. 1 - Николаев: МП «Возможности Кимерии», 1996. - 272 с.
10. О защите прав потребителей: Практическое пособие о применении действующего законодательства Украины/ Под общей редакцией В. П. Паликюка. - Т. 2 - Николаев: МП «Возможности Кимерии», 1996. - 356 с.
11. Селезнев В. В. Как защитить свои права потребителя. – Х.: Одиссей, 2006. - 496 с.
12. Шаповал М. І. Основи стандартизації, управління якістю і сертифікації: Підруч. - К., 2002. - С. 20.
13. Шебулдаєва І. В. Основи споживчих знань: Навчальний посібник. - Кам'янець-Подільський: Абетка-НОВА, 2002. - 156 с.
14. Андрющенко В. А. Самозахист споживачів. - К.:, Спільнота споживачів та громадські об'єднання. - 2007. - 64 с.
15. Захист прав споживачів у Європейському Союзі та Україні/ Аналітичний звіт - 2007. - С. 24-26.
16. Маніє Ф., Чувпило О. О. Технічні правила і стандарти в ЄС: Навч. посіб. - Донецьк.: ДНУ, 2004. - 135 с.
17. Настольная книга покупателя / Авт. сост. А. М. Горбов. - М.: АСТ; Донецк: Сталкер, 2005. - 189 с.
18. Полікарпов І. С., Закусілов А. П. Ідентифікація товарів: Підруч. -К.: Центр навчальної літератури, 2005. - 344 с.
19. Пономарьов П. Х., Сирохман І. В. Безпека харчових продуктів та продовольчої сировини: Навч. посіб. - К.: Лібра, 1999. - 272 с.

20. Порядок гарантійного ремонту (обслуговування) і гарантійної заміни технічно складних побутових товарів. Постанова КМУ від 11.04.2002 р. № 506.

21. Правила побутового обслуговування населення, затверджені Постановою КМУ від 16.05.1994 р. № 313.

22. Про рекламу: Закон України від 3.07.1996 р. // ВВРУ. - 1996. - Ст. 181.

23. Сировцев Т. В. Защита прав потребителей. - Х.: Конус, 2004. - 252 с.

24. Фролов М. О. Судовий захист прав споживачів в Україні. Спільнота споживачів та громадські об'єднання. - К., 2007. - 59 с.

25. Юровский Д. Как потребителю защитить свои права. - Х.: Центр «Консульт», 2006. - 180 с.

Інформаційні ресурси

1. Державна інспекція України з питань захисту прав споживачів. – [Електронний ресурс] – Режим доступу до сайту: < <http://www.dsiu.gov.ua/>>. [Посилання дійсне на 26.08.2019 р.]

2. Портал споживача. – [Електронний ресурс] – Режим доступу до сайту: < <http://www.consumerinfo.org.ua/>>. [Посилання дійсне на 26.08.2019 р.]

3. Інспекція з питань захисту прав споживачів у Запорізькій області. – [Електронний ресурс] – Режим доступу до сайту: < <http://www.spogivach.zp.ua/>>. [Посилання дійсне на 30.08.2019 р.]

4. Електронна книга скарг України. – [Електронний ресурс] – Режим доступу до сайту: < <http://reaction.org.ua/>>. [Посилання дійсне на 20.08.2019 р.]

Нормативна база

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. 1996. – № 30.

2. Кримінальний кодекс України: Затв. Законом Української РСР від 28 грудня 1960 р. // Кодекси України. – Кн.. 3. – К.: Юрінком Інтер, 1998.

3. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003р. № 435-IV.

4. Закон України «Про захист прав споживачів» від 15.12.93 р. № 3682-XII.

5. Закон України «Про рекламу» від 21.12.2005 р. № 3253-IV.

6. Закон України «Про підприємництво» від 7 лютого 1991 р. № 698-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 14.

7. Закон України «Про безпечність та якість харчових продуктів» (від 08.09.2005 р. N 2863-IV)

8. Закон України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами» від 19 грудня 1995 р. № 481/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 46.

9. Закон України «Про ветеринарну медицину» від 25 червня 1992 р. № 2498-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 36.

10. Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного добробуту населення» від 24 лютого 1994 р. № 4004-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 27.

11. Закон України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності» від 18 лютого 1992 р. № 2132-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 21.

12. Закон України «Про транспорт» від 10 листопада 1994 р. № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51.
13. Закон України «Про зв'язок» від 16 травня 1995 р. № 160/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 20.
14. Закон України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 6 липня 1995 р. № 265/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 28.
15. Закон України «Про туризм» від 15 вересня 1995 р. № 324/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 31.
16. Закон України «Про лікарські засоби» від 4 квітня 1996 р. № 123/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 22.
17. Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» від 7.06.1996 р. № 236/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 36.
18. Закон України «Про залізничний транспорт» від 4 липня 1996 р. № 273/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 40.
19. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 р. № 280/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24.
20. Закон України «Про місцеві державні адміністрації» від 9 квітня 1999 р. № 586-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 20 – 21.
21. Закон України «Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції» від 14.01.2000 р. № 1393-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 12.
22. Закон України «Про метрологію та метрологічну діяльність» від 11.02.1998 р. № 113/98-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 30-31.
23. Закон України «Про підтвердження відповідності» від 17 травня 2001 р. № 2406-III.
24. Закон України «Про стандартизацію» від 17.05.2001 р. № 2408-III.
25. Закон України «Про Загальнодержавну програму адаптації Законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18 березня 2004 року // Голос України. – № 101 від 04.06.2004.
26. Декрет Кабінету Міністрів України «Про державний нагляд за додержанням стандартів, норм, і правил та відповідальність за їх порушення» від 8.04.1993 р. № 46-93 // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 27.
27. Указ Президента України «Стратегія інтеграції України до Європейського Союзу» від 11 червня 1998 р. № 615 // Офіційний вісник України. – 1998. – № 24. – С. 3.
28. Указ Президента України «Про заходи щодо посилення державного захисту прав споживачів» від 12 січня 2002 року № 16.
29. Указ Президента України «Про Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики» від 1 жовтня 2002 року № 887.
30. Указ Президента України «Про Програму захисту прав споживачів на 2003 – 2005 роки» від 11 грудня 2002 року № 1148.
31. Указ Президента України «Про заходи щодо вдосконалення діяльності у сфері технічного регулювання та споживчої політики» від 13.07.2005 р. № 1105.

32. Указ Президента України «Про зміни у структурі центральних органів виконавчої влади» від 15 грудня 1999 року № 1573.

33. Указ Президента України «Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні» від 22 липня 1998 р. № 81 //Офіційний вісник України. – 1999. – № 21. – С. 32.

34.Указ Президента України «Основні напрями соціальної політики на період до 2004 року» від 24 травня 2000 р. № 717 // Офіційний Вісник України. – 2000. – № 21. – С. 11.

35. Указ Президента України «Про Державний комітет стандартизації, метрології та сертифікації України» від 26 липня 2000 р. № 926 // Офіційний вісник України. – 2000. – № 30. – С. 49.

36. Указ Президента України «Про внесення змін до Указу Президента України від 20 квітня 2005 року» від 12 травня 2005 р. № 775.

37. Постанова Кабінету Міністрів України «Про створення Державного комітету України у справах захисту прав споживачів» від 1.06.1992 року №297.

38. Постанова Кабінету Міністрів України «Питання Державного комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики» від 18 січня 2003 р. № 68.

39. Постанова Кабінету Міністрів України «Про реалізацію окремих положень Закону України “Про захист прав споживачів”» від 19.03.1994 р. № 172.

40. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку відбору у господарюючих суб’єктів сфери торгівлі, громадського харчування і послуг зразків товарів, сировини, матеріалів, напівфабрикатів, комплектування для перевірки їх якості» від 2 квітня 1994 р. № 215.

41. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил побутового обслуговування населення» від 16 травня 1994 р. № 313.

42. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку провадження торговельної діяльності і правила торговельного обслуговування населення» від 15 червня 2006 р. № 833.

43. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил зберігання транспортних засобів на автостоянках» від 22 січня 1996 р. № 115.

44. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил роздрібної торгівлі алкогольними напоями» від 30 липня 1996 р. № 854.

45. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту» від 18.02.97р. №176.

46. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил роздрібної реалізації лікарських засобів» від 12 травня 1997 р. № 447.

47. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил роздрібної торгівлі примірниками аудіовізуальних творів і фонограм» від 4 листопада 1997 р. № 1209.

48. Постанова Кабінету Міністрів України «Про утворення Міжвідомчої ради з питань захисту прав споживачів» від 13 березня 2002 р. № 317.

49. Постанова Кабінету Міністрів України «Питання Координаційної ради з питань захисту прав споживачів» від 28 березня 2007 року № 555.

50. Розпорядження Президента України «Про місцеві органи у справах захисту прав споживачів» від 3 липня 1992 року № 118.

51. Резолюція 39/248 Генеральної Асамблеї ООН «Керівні принципи для захисту інтересів споживачів»: Прийнята 9 квітня 1985 р. на 106-у пленарному засіданні Генеральної Асамблеї ООН.

52. Всеобщая декларация прав человека ООН // Известия.-1989.-11 декабря.

53. Хартия защиты потребителей, принятая 25-й сессией Консультативной Ассамблеи Европейского Союза в 1973 г.: Рез. № 543 // Защита прав потребителей. – К: АО «Бизнес информ», М.1996.

54. Угода про партнерство та співробітництво між Україною і Європейськими спільнотами та їх державами-членами від 14.06.1994 р.

(Угоду ратифіковано Законом N 237/94-ВР від 10.11.94) // Голос України від 23.11.1994.

55. Прес-реліз Представництва Європейської Комісії в Україні «Відносини Україна – ЄС: від співпраці до інтеграції» від 13 травня 2004 р.

56. Про судову практику в справах про обман покупців: Постанова Пленуму Верховного Суду УРСР від 2 травня 1973 р. № 2.

57. Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 31 березня 1995 р. № 4.

58. Про практику розгляду цивільних справ за позовами про захист прав споживачів: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 12.04.1996 р. № 5.

59. Баженов Ю. Защита прав и интересов покупателей в условиях рыночной экономики // Торговля. – 1993. – № 7.

60. Бургуні Т, Рогачова Г.А., Серьогін О.Ю., Право та політика ЄС у сфері захисту прав споживачів: Навч. посіб. – К.: ІМВ КНУ ім. Т.Шевченка, – 2003.

61. Городецкая И.Е. Движение потребителей в России // Мировая Экономика и международные отношения. – 1995. – №10. – С. 116 – 128.

62. Захист прав споживачів: Соціально-правовий аспект /За заг. ред. Л. В. Ніколаєвої. – К., КНТЕУ 2002. – 312 с.

63. Защита прав потребителей: Учеб. практ. пособие / Под общ. ред. Л. П. Дашкова. – 1997.

64. Іваненко Л.М. Цивільно-правові засоби захисту прав споживачів (покупців): Монографія. – К., – КНТЕУ 1998. – 224 с.

65. Мазаракі А. А., Ніколаєва Л. В., Куделя Н. В. Коментар до Закону України «Про захист прав споживачів»: Навчально-методичне видання. – К., – КНТЕУ 2005. – 127 с.

66. Язвінська О.М. Історія консумеризму: Навч. посіб. для студентів вищих закладів освіти з підприємництва і торгівлі (друге доповнене та перероблене видання). – К.: КНТЕУ, 2003. – 363 с.

РОЗПОДІЛ БАЛІВ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ВИКОНАНИХ ЗАВДАНЬ

Засоби оцінювання

Для денної форми навчання:

- усне опитування;
- захист індивідуального завдання;
- контрольна робота (тести).

Поточний контроль знань здійснюється на практичних заняттях за допомогою усного опитування.

Студенти заочного відділення виконують контрольну роботу. Після перевірки викладачем контрольної роботи і одержання позитивної оцінки студента допускають до заліку.

Критерії оцінювання

1 зміст. модуль (максимум балів)		2 зміст. модуль (максимум балів)	
Лекції	16 (4 лекції*4)	Лекції	12 (3 лекції*4)
Практичні	49 (7 пр. зан.*7)	Практичні	56 (8 пр. зан.*7)
Самостійна робота	15	Самостійна робота	12
Контрольна робота	10	Контрольна робота	10
Ідз	10	Ідз	10
Всього	100	Всього	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
85-89	B	добре	
75-84	C		
70-74	D	задовільно	
60-69	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни